

Sygn. akt: WZ 6/16

ZARZĄDZENIE

Dnia 24 listopada 2016 r.

**Prezesa Sądu Najwyższego kierującego pracą Izby Wojskowej
SSN Wiesław Błus**

po zapoznaniu się z pismem M. L., zatytułowanym "zażalenie" na Zarządzenie Przewodniczącego Wydziału Odwoławczo - Kasacyjnego z dnia 7 października 2016 r. o pozostawieniu bez rozpoznania zażalenia z dnia 26 września 2016 r. na postanowienie o sprostowaniu oczywistej omyłki pisarskiej

z a r z ą d z a m:

- 1. załączyć pismo M. L. do akt sprawy WZ 6/16, pozostawiając je bez podejmowania czynności procesowych;**
- 2. odpis zarządzenia doręczyć M. L.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy po wydaniu postanowienia o sprostowaniu oczywistej omyłki pisarskiej w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2016 r., na posiedzeniu w dniu 4 sierpnia 2016 r., pouczył o jego niezaskarżalności.

M. L. w dniu 26 września 2016 r. złożył do Sądu Najwyższego zażalenie na to postanowienie. Zarządzeniem Przewodniczącego Wydziału Odwoławczo –

Kasacyjnego z dnia 7 października 2016 r. zażalenie pozostawione zostało bez podejmowania czynności procesowych. Również w tym przypadku skarżący został pouczone o niezaskarżalności tej decyzji.

Pomimo kolejnego pouczenia M. L. w dniu 9 listopada 2016 r. (data wpływu do Izby Wojskowej Sądu Najwyższego) złożył kolejne zażalenie, tym razem na zarządzenie z dnia 7 października 2016 r.

Zgodnie z poglądem utrwalonym w orzecznictwie Sądu Najwyższego środek odwoławczy od niezaskarżalnej decyzji nie wywołuje żadnych skutków prawnych i na podstawie stosownego zarządzenia w trybie administracyjno – porządkowym, powinien pozostać w aktach bez nadania mu biegu procesowego (*vide* m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 2 sierpnia 2007 r., WZ 21/07, OSNwSK 2007/1/1776, z dnia 11 października 2007 r., WZ 39/07, OSNwSK 2007/1/2228, z dnia 9 sierpnia 2007 r., WZ 27/07, OSNwSK 2007/1/1808, z dnia 12 czerwca 2000 r., II KZ 65/00, OSNPiPR 2000, nr 11, poz. 7, z dnia 13 czerwca 2000 r., II KZ 61/00, OSNPiPR, 2000, nr 11, poz. 8, z dnia 22 marca 2000 r., V KZ 23/00, OSNKW 2000, z. 5-6, poz. 52, z dnia 6 kwietnia 2004 r., III KZ 34/04, LEX nr 141370, z dnia 31 marca 2005 r., IV KZ 9/05, OSNKW 2005, z. 4, poz. 38).

Niejako na marginesie należy przypomnieć, że w sprawie WZ 6/16, w przedmiocie sprostowania oczywistej omyłki pisarskiej we własnym orzeczeniu orzekał Sąd Najwyższy będący sądem odwoławczym. Zgodnie z treścią art. 426 § 1 k.p.k. od orzeczeń wydanych przez Sąd Najwyższy nie przysługuje środek odwoławczy, chyba, że ustawa stanowi inaczej. Wynikające z Kodeksu postępowania karnego wyjątki od tej zasady nie przewidują możliwości zaskarżenia również postanowienia Sądu Najwyższego wydanego w przedmiocie sprostowania oczywistej omyłki pisarskiej (postanowienie SN z dnia 29 grudnia 2010 r., WZ 58/10, OSNKW 2011/2/11).

W tych warunkach uznając, że na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału Odwoławczo – Kasacyjnego z dnia 7 października 2016 r. (sygn. akt: WZ 6/16) zażalenie nie przysługuje, należało pismo M. L. z dnia 9 listopada 2016 r.

określone przez autora jako „zażalenie” pozostawić w trybie administracyjno – porządkowym w aktach sprawy, bez nadania mu biegu procesowego.

Pouczenie:

Na powyższe zarządzenie zażalenie nie przysługuje.

aw